

РЕШЕНИЕ

№ 3359

гр. София, 26.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 182 СЪСТАВ, в публично заседание на пети февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател:

при участието на секретаря

като разгледа докладваното от Гражданско дело № 20221110122026 по описа за 2022 година

Производството е образувано по искова молба от „....“ ЕАД против Д. Н. Н. с ЕГН ***** и Й. Н. Н. с ЕГН *****, за осъждане на ответниците да заплатят на ищеца „....“ ЕАД сумата в общ размер на 1947,96 лева, от които **1554,03 лева** - главница, представляваща стойност на незаплатена топлинна енергия за периода от м.05.2018 г. до м.04.2020 г., ведно със законната лихва от датата на депозиране на настоящия иск – 27.04.2022 г. до окончателното изплащане на сумите, **351,37 лева** - мораторна лихва за забава от 15.09.2019 г. до 07.04.2022 г., както и сума за дялово разпределение за периода м.03.2019 г. - м.04.2020 г. в размер на **34,61 лева** - главница, ведно със законната лихва от датата на депозиране на настоящия иск – 27.04.2022 г. до окончателното изплащане на сумите, и **7,95 лева** - мораторна лихва за периода от 01.05.2019 г. до 07.04.2022 г., при квоти както следва:

1. Д. Н. Н. с ЕГН ***** – ½ от цялото задължение, а именно - 973,98 лева, от които 777,01 лева - главница, представляваща стойност на незаплатена топлинна енергия за периода от м.05.2018 г. до м.04.2020 г., ведно със законната лихва от датата на депозиране на настоящия иск до окончателното изплащане на сумите, 175,68 лева - мораторна лихва за забава от 15.09.2019 г. до 07.04.2022 г., както и сума за дялово разпределение за периода м.03.2019 г. - м. 04.2020 г. в размер на 17,31 лева - главница, ведно

със законната лихва от датата на депозиране на настоящия иск до окончателното изплащане на сумите и 3,98 лева - мораторна лихва за периода от 01.05.2019 г. до 07.04.2022 г.

2. Й. Н. Н. с ЕГН ***** – $\frac{1}{2}$ от цялото задължение, а именно - 973,98 лева, от които 777,02 лева - главница, представляваща стойност на незаплатена топлинна енергия за периода от м.05.2018 г. до м.04.2020 г., ведно със законната лихва от датата на депозиране на настоящия иск до окончателното изплащане на сумите, 175,69 лева - мораторна лихва за забава от 15.09.2019 г. до 07.04.2022 г. както и сума за дялово разпределение за периода м.03.2019 г. - м. 04.2020 г. в размер на 17,30 лева - главница, ведно със законната лихва от датата на депозиране на настоящия иск до окончателното изплащане на сумите и 3,97 лева - мораторна лихва за периода от 01.05.2019 г. до 07.04.2022 г.

В исковата молба ищецът твърди, че вземанията са възникнали по повод консумирана и незаплатена от ответниците топлинна енергия за топлоснабден имот - гр. за процесния период. Ищецът поддържа, че е налице облигационно отношение, възникнало с ответниците въз основа на договор за продажба на топлинна енергия при Общи условия, чиито клаузи съгласно чл. 150 ЗЕ са обвързали потребителите без да е необходимо изричното им приемане. Поддържа, че съгласно тези общи условия е доставил за процесния период топлинна енергия, като купувачът не е престира на срещно - не е заплатил дължимата цена. Съгласно приложимите общи условия се дължи и обезщетение за забавено плащане. Сочи се, че ответниците, в качеството си на наследници на собственика на топлоснабдения имот през процесния период, са клиенти на топлинна енергия за битови нужди по смисъла на § 190 от ДР на Закона за енергетиката. Твърди се, че за сградата - етажна собственост, в която се намира имотът на ответниците, е сключен договор за извършване на услугата дялово разпределение на топлинна енергия с „....” ЕАД, в изпълнение на разпоредбата на чл. 138б от Закона за енергетиката. Съгласно чл. 155, ал. 1, т. 2, сумите за ТЕ за процесния имот били начислявани от „....” ЕАД по прогнозни месечни вноски, като след края на отоплителния период били изготвяни изравнителни сметки на база реален отчет на уредите за дялово разпределение в съответствие с разпоредбата на чл. 71 от Наредба № 2 от 28 май 2004 г. за топлоснабдяването. Претендира разноски.

В срока по чл. 131 ГПК ответниците Д. Н. Н. и Й. Н. Н., чрез адв. С. У., са подали идентични по съдържание отговори на исковата молба с изразено становище за неоснователност на предявените искове. Навеждат твърдения, че не са потребители на енергия, не се намират в облигационни отношения с ищовото дружество. Оспорват претенциите за мораторни лихви като молят съда да ги обяви за нищожни по смисъла на Закона за защита на потребителите /ЗЗП/ и поради неприложимост на клаузи в ОУ, считат исковете за мораторни лихви за забава за неоснователни. Правят възражение за изтекла погасителна давност. Молят съда да отхвърли исковите претенции. Претендират разноски.

В проведеното по делото открито съдебно заседание ищецът поддържа предявения иск, а ответниците го оспорват.

Като разгледа доказателствата по делото с оглед твърденията и възраженията на страните съдът намира за установена следната фактическа обстановка:

Съгласно Нотариален акт за замяна на недвижим имот № .../1992 г. (на лист 190) на 02.12.1992 г. С. Й. Н.а е придобила правото на собственост върху апартамент

Съгласно Нотариален акт за учредяване на договорна ипотека № .../2020 г. по описа на нотариус (на лист 15-18), на 11.11.2020 г. С. Й. Г. е учредила договорна ипотека върху собствения си недвижим имот с адрес:

Съгласно Нотариален акт за учредяване на договорна ипотека № от 2021 г. по описа на нотариус ... (на лист 9-14) на 14.07.2021 г. С. Й. Г. е учредила договорна ипотека върху собствения си недвижим имот с адрес: ... за обезпечение на задълженията си към „....“ ООД – гр.

Видно от молба за заличаване на договорна ипотека (на лист 19-21) дружеството „....“ ООД – гр. е поискало заличаване на договорната ипотека, учредена върху апартамент с адрес: ... поради погасяване на задължението, обезпечено с ипотека.

Видно от Списък на етажните собственици, ползващи топлинна енергия от „....“ ЕАД към Протокол за проведено общо събрание на етажните

собственици от 30.08.2002 г. (на лист 27 по делото) под № 16 в списъка е посочена С. Й. Н.а.

Видно от Съобщение към фактура № *****/31.07.2019 г. (на лист 30) за периода 01.05.2018 г. – 30.04.2020 г. начислената сума за топлинна енергия за процесния имот е в размер на 1125,42 лева.

Видно от Съобщение към фактура № /31.07.2020 г. (на лист 31-31) за периода 01.05.2019 г. – 30.04.2020 г. начислената сума за топлинна енергия е в размер на 523,31 лева.

Видно от Удостоверение за наследници, изх. № /21.11.2023 г., издадено от ... (на лист 186) С. Й. Г., със семейно положение „разведена“. е починала на 18.12.2021 г. и е оставила за свои наследници по закон Д. Н. Н., ЕГН: ***** (син) и Й. Н. Н., ЕГН: ***** (син).

Съгласно Съобщение по фактура № /31.05.2018 г. (лист 114) задълженията за процесния имот за топлинна енергия за м.05.2018 г. са в размер на 33,98 лева.

Съгласно Съобщение по фактура № /31.06.2018 г. (лист 115) задълженията за процесния имот за топлинна енергия за м.06.2018 г. са в размер на 33,98 лева.

Съгласно Съобщение по фактура № /31.07.2018 г. (лист 116) задълженията за процесния имот за топлинна енергия за м.06.2018 г. са в размер на 14,72 лева.

Съгласно Съобщение по фактура № ... /31.08.2018 г. (лист 117) задълженията за процесния имот за топлинна енергия за м.08.2018 г. са в размер на 21,73 лева.

Съгласно Съобщение по фактура № /30.09.2018 г. (лист 118) задълженията за процесния имот за топлинна енергия за м.09.2018 г. са в размер на 27,08 лева.

Съгласно Съобщение по фактура № /31.10.2018 г. (лист 119) задълженията за процесния имот за топлинна енергия за м.09.2018 г. са в размер на 29,24 лева.

Съгласно Съобщение по фактура № ... /30.11.2018 г. (лист 120) задълженията за процесния имот за топлинна енергия за м.11.2018 г. са в размер на 123,74 лева.

Съгласно Съобщение по фактура № .../31.12.2018 г. (лист 121) задълженията за процесния имот за топлинна енергия за м.12.2018 г. са в размер на 184,96 лева.

Видно от представеното извлечение (на лист 33) за м.03.2019 г. – м.05.2019 г. начислената сума за главница за услугата „дялово разпределение“ е в размер на 2,26 лева на месец, а за периода м.06.2019 г. – м.04.2020 г. начислената сума е в размер на 2,53 лева на месец.

Съгласно заключението на изслушаната по делото съдебно-техническа експертиза (на лист 203-209), което съдът кредитира като компетентно изготвено и обосновано, постъпилата топлинна енергия в сградата-етажна собственост на адрес: гр. се измерва с определено от Закона за енергетиката средство за измерване за търговско плащане – общ топломер, който е монтиран в абонатната станция. Средството за измерване се отчита по електронен път в началото на всеки месец чрез уред с четяща глава „терминал“, който сменя архивираното в паметта на уреда показание на топлинна енергия в 0,00 часа на първо число от съответния месец. Фирмата за дялово разпределение разпределя количеството топлоенергия, потребена от абонатите през отчетния период съобразно действащата към съответния период нормативна уредба. Вещото лице посочва, че през процесния период в сградата-етажна собственост с адрес ж.к.”... топлинен счетоводител е фирма “...” ЕООД, която е извършила разпределението на топлинната енергия по отчет на топлинните разпределители и водомерите за топла вода, монтирани в имотите в сградата. През разглеждания период топлоразпределителите, монтирани на отоплителните тела в сградата са тип F59. Тези уреди са с радиоотчет. Отчет в процесния имот е извършен съответно на дати 21.05.2019 г. за период 2018/2019г. и на 08.06.2020 г. за период 2019/2020г. Съставени са отчетни документи, които са предоставени на вещото лице, като от тях се вижда, че в жилището е отчитан визуално само един водомер за топла вода. По данни на топлинния счетоводител и представените отчетни документи в апартамента има четири радиатора с монтирани на тях топлоразпределители и едно тръбно отоплително тяло. Сумите в това перо са изготвени по отчетените показания на 4 броя топлинни разпределители плюс за изчислената топлинна енергия, отдадена от щранг-лирата в банята с размери 2тр.* Ф60 * 2600 и с инсталирана мощност 590,72 W. Отчетените и изчислени за щранг-лирата дялови единици, по които се изчислява топлинна енергия за

отопление на имота са: за периода 11.2018 - 04.2019г. – 5000,421 единици; за периода 11.2019 - 04.2020г. – 1753,149 единици. Тези единици, умножени със специфичния разход на енергия за една единица и действащата към съответния период цена на топлоенергията, формират сумата за отопление на имота. Вещото лице посочва, че в ... е узаконен един водомер за топла вода. Сумите за битова гореща вода /БГВ/ са начислени на ответника за отчетените показания на консумирана топла вода от този водомер. Отчетеното количество топла вода на аб.№ по отчетни периоди е: за периода м.05.2018г.– м.04.2019г. - 20 м3 отчет, за период м.05.2019г.– м.04.2020г. - 0 м3 отчет. Количеството топла вода, умножено с разхода на топлинна енергия за загряване на 1 куб.м вода в съответствие с нормативните наредби за дадения период и действащата към момента цена, дава стойността, начислена за битово горещо водоснабдяване. Начислената топлинна енергия за сградна инсталация на абоната през исковия период е за пълен обем 239 м3. Сумите за топлинна енергия, начислени на ответника за процесния период с включен ДДС са сумите, начислени от “....” ЕАД, коригирани с тези, изчислени при дяловото разпределение на топлинна енергия в сградата са в размер на 1532,30 лева. Вещото лице посочва, че “....”ЕАД е начислила сумите съгласно действащите към процесния период нормативни актове. От извършените от вещото лице изчисления за произволно избран месец се установява, че технологичните разходи в абонатната станция са изчислявани по Наредбата и са отчислявани ежемесечно от отчетената по общия топломер топлинна енергия, преди нейното разпределение между абонатите. Вещото лице посочва, че в абонатната станция, захранваща с топлоносител процесната сграда, доставената топлинна енергия се измерва с общ топломер с електронен блок /изчислително устройство/ тип MULTICAL 66С. Вещото лице посочва, че общият топломер подлежи на задължителен метрологичен контрол на първоначална и периодични проверки за сметка на техните собственици (чл.51, ал.2, т.1 от Наредба 16- 334/2007г.), в съответствие със Заповед № А-73 от 03.04.2003г. на ДАМТН и на основание чл.43, ал.4 от Закона за измерванията. Според Заповед А-333/29.05.2014г. и А-616/11.09.2018г. на ДАМТН, периодичността на последващите проверки на СИ, които подлежат на метрологичен контрол е две години. От предоставените на вещото лице документи същото е установило, че общият топломер в абонатната станция през 2020 г. не е преминал на проверка. През

исковия период топломерът в процесната абонатна станция не е свалян. Некоректност в отчитанията му не са установени. По данни на ищеца през 2019г. и 2020г. ”....” ЕАД не е имала сключен договор с фирми за извършване на метрологични проверки на уредите за търговско измерване в абонатната станция. Заключението „съответства”, записано в свидетелството през 2021 г. от лицензирана лаборатория, дава основание вещото лице да приеме, че общият топломер през исковия период е бил годно средство за търговско измерване.

Съдът, като прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства и обсъди доводите на страните, съгласно разпоредбите на 235 ГПК, установи следното от правна страна:

Предявени са обективно кумулативно и пасивно съединени осъдителни искове с правна квалификация по чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД вр. чл. 150 ЗЕ и чл. 86, ал. 1 ЗЗД.

По исковете с правна квалификация чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД вр. чл. 150 ЗЕ за цената на доставена топлинна енергия:

По този иск в тежест на ищеца е да докаже съществуването на облигационно правоотношение между страните през исковия период с предмет – доставка на топлинна енергия за битови нужди; качеството на ответника на клиент на топлинна енергия за битови нужди през исковия период; че до процесния имот, който е топлоснабден, е доставена топлинна енергия на стойност претендираната сума; че през исковия период е извършвана услугата дялово разпределение, както и че стойността ѝ възлиза на претендираната сума.

Първата предпоставка за основателност на иска по чл. 79, ал. 1 ЗЗД, във вр. с чл. 150 ЗЕ, е наличието на валидно възникнало договорно правоотношение между страните за продажба и доставка на топлинна енергия на основание чл. 149 ЗЕ.

Продажбата на топлинна енергия от топлопреносното предприятие на клиенти на топлинна енергия за битови нужди се осъществява при публично

известни общи условия, предложени от топлопреносното предприятие и одобрени от ДКЕВР, на основание чл. 150 ЗЕ. Съгласно чл. 153, ал. 1 ЗЕ, всички собственици и титуляри на вещно право на ползване в сграда – етажна собственост, присъединени към абонатна станция или към нейно самостоятелно отклонение, са клиенти на топлинна енергия и са длъжни да монтират средства за дялово разпределение по чл. 140, ал. 1, т. 2 на отоплителните тела в имотите си и да заплащат цена за топлинна енергия при условията и по реда, определени в наредбата по чл. 36, ал. 3 ЗЕ. На основание чл. 153, ал. 6 ЗЕ, клиентите в сграда – етажна собственост, които прекратят топлоподаването към отоплителните тела в имотите си, остават клиенти на топлинната енергия, отдадена от сградната инсталация и от отоплителните тела в общите части на сградата.

В конкретния случай, при съвкупната преценка на представените по делото доказателства – Нотариален акт за замяна на недвижим имот (л.190), Нотариалните актове за учредяване на договорна ипотека (л.9-14 и л.15-18), молба за заличаване на ипотека (л.19-21) и удостоверение за наследници (л.197) съдът приема за безспорно установено, че наследодателят на ответниците – ... Й. Г. е притежавала правото на собственост върху процесния недвижим имот с адрес: Поради това, че по делото няма твърдения и доказателства, че ответниците не са приели наследството, оставено от тяхната майка, а индикации в смисъл, че са приели това наследство /доколкото в разписка на лист 74, стр. втора, ответникът Н. е посочил като адрес за призоваване адреса на процесния имот, а в пълномощно на лист 78 ответникът Й. Н. е посочил, че постоянният му адрес е на адреса на процесния имот/ съдът приема, че със смъртта на ... Г. на 18.12.2021 г. на основание чл. 60, ал. 1 ЗН всеки от наследниците е придобил по $\frac{1}{2}$ от задълженията за топлинна енергия за имота за периода 01.05.2018 г. – 30.04.2020 г.

По делото ответниците не се оспорват реалната доставка на топлинна енергия от страна на ищеца до процесния топлоснабден имот. Съгласно заключението на приетата по делото съдебно-техническа експертиза, която съдът кредитира като компетентно изготвено и обосновано, ищецът “....” ЕАД е начислил сумите за топлинна енергия съгласно действащите към процесния период нормативни актове, като сумите за топлинна енергия, начислени за имота за процесния период, след корекция с тези, изчислени при дяловото разпределение, възлизат на 1532,30 лева.

Предвид изложеното, съдът намира, че исковете за заплащане на цената на доставената топлинна енергия са доказани по основание до сумата от 1532,30 лева.

По възражението за изтекла погасителна давност:

Съгласно задължителните тълкувателни разяснения на Тълкувателно решение № 3/18.05.2012 г. по тълк. дело № 3/2011 г. на ВКС, ОСГТК, задълженията на потребителите на предоставяните от топлофикационните дружества стоки и услуги са за изпълнение на повтарящи се парични задължения, имащи единен правопораждащ факт – договор, чиито падеж настъпва през предварително определени интервали от време, а размерите им са изначално определяеми, независимо от това дали отделните плащания са с еднакъв или различен размер, поради което същите се погасяват с изтичането на тригодишен давностен срок – арг. чл. 111, б. „в“ ЗЗД, както и лихвите за забава.

Срокът на погасителната давност за задълженията в настоящия случай е бил прекъснат с подаването на исковата молба, въз основа на която е образувано настоящото производство, на 27.04.2022 г. За процесния период са приложими общите условия, одобрени с решение № ОУ-001/07.01.2008 г. на ДКЕВР и ОУ-02/3.02.2014 г. на ДКЕВР, в сила от 12.03.2014 г.

Съгласно чл. 33, ал. 1 от Общите условия, клиентите са длъжни да заплащат месечните дължими суми за топлинна енергия по чл. 32, ал. 1 и ал. 2 в 45-дневен срок след изтичане на периода, за който се отнасят. От това следва, че денят на изпълнение на задължението за плащане на цената на топлоенергията е определен и с настъпването му задълженията стават изискуеми. От този момент започва да тече и давността за тях съгласно чл. 114, ал. 1 ЗЗД. Съобразявайки горното, съдът приема, че погасени по давност са вземанията за топлинна енергия за периода 1.05.2018 г. – 31.12.2018 г. включително, като в тази връзка съдът съобразява, че съгласно чл. 3, т. 2 ЗМДВИП давностният срок е спрял за периода от 13.03.2020 г. до 22.05.2020 г., т.е. 70 дни, поради което давността за вземанията за м.01.2019 г. е била прекъсната с подаване на исковата молба на 27.04.2022 г.

Съгласно представените на лист 114-121 по делото съобщения към

фактури задълженията за топлинна енергия за процесния имот за периода 01.05.2018 г. – 31.12.2018 г. са в общ размер от 469,42 лева, които вземания на ищеца са погасени по давност, поради което тази сума следва да бъде приспадната от общия размер на претендираната главница от 1532,30 лева.

Поради това, задълженията за топлинна енергия за имота за периода 01.01.2019 г. – 30.04.2020 г. възлизат на **1062,88 лева**, а за разликата над 1062,88 лева до пълния предявен размер от 1554,03 лева и за периода 01.05.2018 г. – 31.12.2018 г. исковете следва да бъдат отхвърлени като неоснователни. Всеки от ответниците следва да бъде осъден да заплати на ищеца сумата от **531,44 лева**. Върху сумата от 531,44 лева се дължи и законна лихва от датата на подаване на исковата молба в съда – 27.04.2022 г. до окончателното плащане.

По исковете с правна квалификация чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД вр. чл. 150 ЗЕ за цената на услугата „дялово разпределение“:

Съгласно чл. 139, ал. 1 ЗЕ разпределението на топлинната енергия в сграда-етажна собственост се извършва по система за дялово разпределение, като начинът на извършване на дяловото разпределение е регламентиран в ЗЕ и в действалата към процесния период Наредба № 16-334/06.04.2007 г. за топлоснабдяването, обн. ДВ, бр.34 от 24.04.2007 г. В отношенията между страните са приложими общите условия от 2016 г., като според чл. 22, ал.2 от същите клиентите заплащат на продавача стойността на услугата “дялово разпределение”, извършвана от избрания от тях търговец.

Съгласно чл. 36 от ОУ клиентите заплащат цена за услугата “дялово разпределение”, извършвана от избран от клиентите търговец, като стойността ѝ се формира от посочените в т. 1 – 3 компоненти. С оглед изложеното съдът приема, че страните са се съгласили, че именно на ищцовото дружество следва да бъдат заплатени сумите за дялово разпределение на топлинна енергия за процесния период. Установява се, че от заключението на изслушаната по делото съдебно-техническа експертиза, че услугата е била извършвана през процесния период, както и че начислената сума за главница за услугата „дялово разпределение“ е в размер на 2,26 лева на месец, а за периода м.06.2019 г. – м.04.2020 г. начислената сума е в размер

на 2,53 лева на месец, или общо 34,61 лева, който размер съдът не намира за прекомерен.

Възражението за погасяване на задълженията за дялово разпределение по давност е неоснователно, тъй като се претендират такива за периода 01.03.2019 г. – 30.04.2020 г. и към датата на подаване на исковата молба – 27.04.2022 г. не е изтекла 3-годишната погасителна давност от настъпването на техния падеж, като се вземе предвид и спирането на давността за периода 13.03.2020 г. – 20.05.2020 г.

Предвид изложеното, искът за заплащане на цена за услугата „дялово разпределение“ следва да бъде уважен в пълния предявен размер от **34,61 лева**, и всеки от ответниците следва да бъде осъден да заплати на ищеца сумата от **17,31 лева**, върху която се дължи и законна лихва от датата на подаване на исковата молба в съда – 27.04.2022 г. до окончателното плащане.

По исковете с правна квалификация чл. 86, ал. 1 ЗЗД за обезщетение за забава върху главницата за цена за топлинна енергия:

По тези икове в тежест на ищеца е да докаже съществуването на главен дълг, изпадането на длъжника в забава и че дължимото обезщетение за забава е в размер на претендираната сума.

По отношение режима на забавата за дължими суми за топлинна енергия за периода са приложими Общите условия към договора, одобрени с Решение № ОУ-1 от 27.06.2016 г. на КЕВР, в сила от 13.08.2016 г. Съгласно чл. 33, ал. 1 от Общите условия от 2016 г., клиентите са длъжни да заплащат месечните дължими суми за топлинна енергия в 45-дневен срок след изтичане на периода, за който се отнасят. Лихва за забава обаче на основание чл. 33, ал. 3 вр. ал. 2 вр. чл. 32, ал. 3 от Общите условия от 2016 г. започва да се начислява единствено след 45-дневен срок след отчитане на средствата за дялово разпределение и изготвяне на изравнителните сметки от търговеца. По общите правила на договорната свобода страните са овластени да уговорят падеж на задълженията си с договора, а в случая такава уговорка се съдържа в общите условия.

При съобразяване на обстоятелството, че общата фактура за периода 01.05.2018 г. – 30.04.2019 г. (на лист 30) е на стойност 1125,42 лева, а

погасените по давност задължения са в общ размер на 469,42 лева, съдът намира, че задълженията за процесния имот за периода възлизат на сумата от 656 лева. На основание чл. 162 ГПК и при използване на калкулатора за изчисляване на законна лихва на НАП, съдът определи, че законната лихва, изчислена върху сумата от 656 лева за периода 15.09.2019 г. – 12.03.2020 г. и 15.07.2020 г. - 7.04.2022 г. (за периода от 13.03.2020 г. до 14.07.2020 г. лихва не се дължи съгласно ЗМДВИППП) възлиза на 147,97 лева.

Общата фактура за периода 01.05.2019 г. – 30.04.2020 г. е на стойност 523,31 лева, на като съобрази обстоятелството, че стойността на потребената топлинна енергия за целия период 01.01.2019 г. – 30.04.2020 г. е 1062,88 лева, а задълженията за периода 01.01.2019 г. – 30.04.2019 г. са в размер на 656 лева, съдът намира че мораторна лихва се дължи върху остатъка от 406,88 лева и за периода 15.09.2020 г. – 07.04.2022 г. При използване на калкулатора за изчисляване на законна лихва на НАП, съдът определи, че законната лихва, изчислена тази сумата за периода 15.09.2020 г. – 07.04.2022 г. възлиза на 64,43 лева.

Предвид изложеното, съдът намира, че мораторната лихва върху задълженията за топлинна енергия, изчислена за периода 15.09.2019 г. – 07.04.2022 г. възлиза на **212,40 лева**, до който размер исковите следва да бъдат уважени, а за сумата над 212,40 лева до пълния предявен размер от 351,37 лева исковите следва да бъдат отхвърлени. Всеки от ответниците следва да бъде осъден да заплати на ищеца сумата от **106,20 лева** мораторна лихва.

По исковите с правна квалификация чл. 86, ал. 1 ЗЗД за обезщетение за забава върху главницата за цена за услугата „дялово разпределение“:

С общите условия, приложими към договора, не е регламентиран падеж на това задължение, поради което длъжникът изпада в забава след покана – арг. чл. 84, ал. 2 ЗЗД. Ищецът не твърди и не установява да е отправил до ответника покана за заплащането на цената на тази услуга, с което действие да го е поставил в забава. Поради това, предявените икове за обезщетение за забава върху цената на услугата „дялово разпределение“ са неоснователни и следва да бъдат отхвърлени.

По разноските:

При този изход на спора право на разноски имат ищецът, който е поискал присъждане на такива с исковата молба, и ответниците, които са поискали присъждане на такива с отговорите на исковата молба, съобразно на уважената, респективно отхвърлената част от исковете.

Ищецът доказва разноски в размер на 77,92 лева за платена държавна такса (платено нареждане на лист 65 по делото), 5 лева държавна такса за издаване на съдебно удостоверение (лист 159), 400 лева депозит за изготвяне на съдебно техническа-експертиза (лист 160) и 100 лева юрисконсултско възнаграждение, определено от съда по реда на чл. 78, ал. 8 ГПК, или общо 582,92 лева. Съразмерно на уважената част от исковете ответниците следва да бъдат осъдени да заплатят на ищеца сумата от **391,98 лева**, като всеки от тях следва да заплати на ищеца сумата от **195,99 лева**.

Всеки от ответниците доказва разноски в размер на 800 лева (договори за правна защита и съдействие на лист 148 и 151). С исковата молба ищецът е направил възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение (на лист 8), което съдът намира за основателно, предвид действителната правна и фактическа сложност на делото. Същевременно, Наредба № 1/2004 за минималните размери на адвокатските възнаграждения не обвързва българските съдилища, поради това, че е приета от колективен орган на адвокатурата без нормативен контрол в противоречие с практиката на Съда на ЕС и чл. 101, ал. 1 и 2 ДФЕС (Решение по съединени дела C-427/16 и C-428/16 *ЧЕЗ Електро България*) и съдът не обосновава преценката си на хонорара с определените там размери. Поради това, съдът намира, че на всеки от ответниците следва да бъде определено адвокатско възнаграждение в размер на 200 лева. Съразмерно на отхвърлената част от исковете, ищецът следва да бъде осъден да заплати на всеки от ответниците сумата от **65,51 лева**.

Така мотивиран, Софийски районен съд

РЕШИ:

ОСЪЖДА Д. Н. Н., ЕГН: *****, с адрес: гр., ... и **Й. Н. Н.**, ЕГН: *****, с адрес: гр., ..., на основание чл. 79, ал. 1, предл. първо ЗЗД вр. чл. 150 ЗЕ; чл. 86, ал. 1 ЗЗД и чл. 78, ал. 1 ГПК да заплатят на „...“ **ЕАД**, ЕИК: ..., със седалище и адрес на управление: гр. ..., сумата от **1062,88 лева** – главница, представляваща стойността на незаплатена топлинна енергия за периода от 01.01.2019 г. – 30.04.2020 г., ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба в съда – 27.04.2022 г. до окончателното плащане; сумата от **212,40 лева** – мораторна лихва за забава за периода 15.09.2019 г. – 12.03.2020 г. и 15.07.2020 г. - 07.04.2022 г.; сумата от **34,61 лева** – главница за услугата „дялово разпределение“ за периода 01.03.2019 г. – 30.04.2020 г., сумата от **391,98 лева** – разноси в настоящото производство съразмерно на уважената част от исковете, при квоти както следва:

1. **Д. Н. Н.**, ЕГН: ***** – $\frac{1}{2}$ от цялото задължение, а именно – сумата от **531,44 лева** – главница, представляваща стойността на незаплатена топлинна енергия за периода от 01.01.2019 г. – 30.04.2020 г., ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба в съда – 27.04.2022 г. до окончателното плащане; сумата от **106,20 лева** – мораторна лихва за забава за периода 15.09.2019 г. – 12.03.2020 г. и 15.07.2020 г. - 07.04.2022 г.; сумата от **17,31 лева** – главница за услугата „дялово разпределение“ за периода 01.03.2019 г. – 30.04.2020 г., сумата от **195,99 лева** – разноси в настоящото производство съразмерно на уважената част от исковете.
2. **Й. Н. Н.**, ЕГН: ***** – $\frac{1}{2}$ от цялото задължение, а именно – сумата от **531,44 лева** – главница, представляваща стойността на незаплатена топлинна енергия за периода от 01.01.2019 г. – 30.04.2020 г., ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба в съда – 27.04.2022 г. до окончателното плащане; сумата от **106,20 лева** – мораторна лихва за забава за периода 15.09.2019 г. – 12.03.2020 г. и 15.07.2020 г. - 07.04.2022 г.; сумата от **17,31 лева** – главница за услугата „дялово разпределение“ за периода 01.03.2019 г. – 30.04.2020 г., сумата от **195,99 лева** – разноси в настоящото производство съразмерно на уважената част от исковете.

ОТХВЪРЛЯ исковете с правна квалификация чл. 79, ал. 1, предл. първо ЗЗД вр. чл. 150 ЗЕ за главница за незаплатена топлинна енергия за сумата над **1062,87 лева** до пълния предявен размер от **1554,03 лева**; исковете с правна квалификация чл. 86, ал. 1 ЗЗД за мораторна лихва за забава за

периода 13.03.2020 г. – 14.07.2020 г. и за сумата над **212,40 лева до пълния предявен размер от 351,37 лева** и исковете с правна квалификация чл. 86, ал. 1 ЗЗД за мораторна лихва върху главницата за услугата „дялово разпределение“, изчислена за периода 01.05.2019 г. – 07.04.2022 г.

ОСЪЖДА „...“ ЕАД, ЕИК: ..., със седалище и адрес на управление: гр. ..., на основание чл. 78, ал. 3 ГПК **да заплати** на всеки от ответниците **Д. Н. Н.**, ЕГН: *****, с адрес: гр., ... и **Й. Н. Н.**, ЕГН: *****, с адрес: гр., ..., сумата от **65,51 лева** разноси в настоящото производство съразмерно на отхвърлената част от исковете.

Решението е постановено при участието на трето лице – помагач на страната на ищеца – „...“ ЕООД.

Решението подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____